

Міжнародні організації по стандартизації

1 Міжнародна організація по стандартизації (ISO), www.iso.org/about-us.html

Роль і функції ISO. Головна роль ISO - сприяти розвитку стандартизації та суміжних видів діяльності, щоб забезпечувати спрощений оборот товарів і послуг на міжнародному рівні і підтримувати взаємовигідне співробітництво в різних галузях економіки.

Функції ISO:

-здійснює керівництво тисячами документів шляхом складання, перегляду, голосування та публікації;

-об'єднує кваліфікованих експертів з різних галузей економіки для розробки міжнародних стандартів;

-сприяє економічному зростанню країн, що розвиваються, сприяючи відкриттю доступу до світових ринків і досягненню сталого розвитку;

-підвищує рівень інформованості країн-членів і сприяє обізнаності громадськості з питань стандартизації;

-розробляє стандарти при взаємодії з Міжнародною електротехнічною комісією (IEC), Міжнародним союзом електрозв'язку (ITU), Міжнародною організацією законодавчої метрології (OIML), Міжнародною морською організацією (IMO), Організацією економічного співробітництва та розвитку (OECD), Всесвітньою організацією спілок споживачів (CI), Комісією Кодекс Аліментаріус та іншими;

-просуває навчання у сфері стандартизації, вносячи вклад в спільну програму підготовки магістрів, допомагаючи своїм членам створювати аналогічні програми і підтримувати базу даних матеріалів, пов'язаних зі стандартами на всіх етапах освітнього процесу;

-допомагає організаціям-членам в підвищенні професіоналізму їх працівників і виступає в якості ресурсу для досліджень, пов'язаних зі стандартами.

Розробка стандарту

Для підготовки стандарту потрібно багато фахівців, які працюють разом. Роль ISO - координувати і керувати роботою незалежних технічних експертів, призначених членами ISO. Експерти формують технічний комітет, який відповідає за конкретну предметну область. Вони починають процес з розробки проекту, що відповідає конкретним потребам ринку. Потім настає стадія внесення коментарів і подальшого обговорення.

Етап голосування є ключем до консенсусу, при досягненні якого проект стане стандартом ISO. Якщо згоди не досягнуто, проект додатково допрацьовується, змінюється і знову виноситься на голосування. Розробка стандарту від першого речення до остаточної публікації зазвичай займає близько 3 років. Щодня протягом року проходить близько восьми засідань технічних комітетів. Завдяки електронним засобам комунікації, експертам немає необхідності фізично бути присутнім на нараді, отже, розробка стандартів йде більш швидкими темпами.

Підтримка освіти у сфері стандартизації

Стандарти ISO приносять користь всім, але Організація визнає, що їх переваги часто залишаються прихованими і тому вважає, що важливо викладати переваги міжнародних стандартів на всіх етапах освітнього процесу. ISO пропонує ряд ініціатив в сфері освіти, підтримуючи членів в цьому напрямку, наприклад, Депозитарій ресурсів і навчальних матеріалів ISO, до яких ввійшов набір ресурсів за стандартами освіти, що складається з навчальних матеріалів і ресурсів, що описують, як стандартизація може бути інтегрована в освіту. Депозитарій навчальних матеріалів містить список існуючих навчальних матеріалів по стандартизації, з докладними відомостями про авторів і видавців.

Європейські стандарти (EN) <http://www.icqc.eu/ru/certifikacija-ce/evropejskij-standart>

Європейські стандарти - це документи, які були ратифіковані однієї з європейських організацій зі стандартизації - CEN, CENELEC, ETSI, які є компетентними в галузі стандартизації, згідно Положення ЄС 1025/2012. CEN, CENELEC та ETSI співпрацюють в цілому ряді областей, що становлять спільний інтерес, таких як сектор машинобудування або інформаційно-комунікаційні технології, також поділяють загальну політику з питань, в яких існує взаємна згода.

Європейський стандарт несе в собі зобов'язання бути здійсненим на національному рівні, отримавши статус національного стандарту і замінивши будь який невідповідний до прийнятого, національний стандарт. Тому Європейський стандарт автоматично стає стандартом і на національному рівні конкретної країни Європейського Союзу. Стандарти є добровільними, що означає відсутність автоматичного юридичного зобов'язання застосовувати їх, проте закони і правила можуть вимагати їх дотримання. Кожен європейський стандарт ідентифікується унікальним посилальним кодом, який містить букви «EN».

Європейські стандарти є ключовим компонентом Єдиного європейського ринку, вони представляють собою один з найбільш важливих питань для бізнесу. Стандарт являє собою модельну специфікацію, технічне рішення, за допомогою якого ринок може торгувати. Він кодифікує найкращу практику і, як правило, відповідає рівню технологій. Стандарти більше не створюються тільки з технічних причин, але також стають стимулами для більшої соціальної інтеграції, взаємодії з технологіями і взаємодії на зростаючих ринках в різних галузях.

З ростом глобалізації експерти розробляють стандарти на міжнародному рівні. Міжнародні стандарти також можуть бути прийняті в якості європейських стандартів, він може бути розроблений або на міжнародному, або на європейському рівні, а потім прийнятий одночасно як Міжнародний і європейський стандарт, за допомогою паралельного голосування. Стандарт стає гармонізованим - узгодженим. Стандарти створюються на прохання Європейської комісії і виробники, інші економічні оператори або органи оцінки відповідності можуть використовувати узгоджені стандарти для демонстрації того, що продукти, послуги або процеси відповідають чинному законодавству ЄС.

Стандарти, будучи добровільними, повинні дотримуватися відповідно до основних вимог або іншими положеннями відповідного законодавства про гармонізацію Європейського союзу. Дотримання гармонізованих стандартів забезпечує презумпцію відповідності відповідним вимогам законодавства про гармонізацію.

Кодекс Аліментаріус (<http://www.fao.org/fao-who-codexalimentarius/en/>)

Кодекс Аліментаріус (в перекладі з латинської "Продовольчий кодекс") є зведенням міжнародних стандартів продуктів харчування, керівних принципів і кодексів практики, основною метою яких є захист здоров'я споживачів і забезпечення справедливої практики в торгівлі продуктами харчування. Кодекс Аліментаріус є основою для багатьох національних стандартів продуктів харчування і відповідних норм і правил.

Комісія "Кодекс Аліментаріус" фінансована спільно Продовольчою і сільськогосподарською організацією системи Організації Об'єднаних Націй (ФАО) і Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ). Сьогодні в її складу входять 176 держав-членів і одна організація-член, а також більше 200 міжнародних урядових і неурядових організацій, які беруть участь в якості спостерігачів. Комісія і її допоміжні органи надають форум для вільного обговорення різних питань, пов'язаних з безпекою продуктів харчування і торгівлею. Представники урядів, групи споживачів, промисловості та наукових кіл зустрічаються для обміну думками щодо безпеки продуктів харчування і торгівлі, а також для прийняття стандартів. Кодекс Аліментаріус сприяє забезпеченню більшої безпеки продуктів харчування і більш безперешкодному здійсненню торгівлі продуктами харчування в світовому масштабі за допомогою сприяння гармонізації стандартів.

З 1995 року стандарти і відповідні тексти Кодексу стали міжнародними орієнтирами щодо безпеки продуктів харчування в рамках Угоди Світової організації торгівлі (СОТ) про

застосування санітарних і фітосанітарних заходів (Угода СФС). Відповідно до Угоди СФС вимоги в випадку охорони здоров'я і безпеки продуктів харчування повинні ґрунтуватися на надійній науковій оцінці ризику. Для Кодексу такого роду наукова консультація надається різними експертними органами, скликаються ВООЗ і ФАО, такими як: Спільний комітет експертів ФАО / ВООЗ з харчових добавок, спільні наради ФАО / ВООЗ по залишковій кількості пестицидів і спільні наради експертів ФАО / ВООЗ з мікробіологічної оцінці ризику. У разі, якщо на національному рівні пропонуються більш жорсткі заходи у порівнянні зі стандартами Кодексу, вони повинні бути науково обґрунтовані, тобто базуватися на оцінці ризику.

ICAR - Всесвітня міжнародна організація, що займається питаннями стандартизації, обліку, відстеження великої рогатої худоби, а також питаннями генетичної селекції (www.ikar.org)

Членом **ICAR** можуть бути державні установи та агентства, які обслуговують інтереси сільгоспвиробників, племенні господарства, сільгоспвиробники. Інформація про те, як стати членом **ICAR**, є на сайті ikar.org.

У світі є кілька міжнародних організацій, що регулюють нормативні питання і рекомендації по ідентифікації тварин. Крім ICAR існують також ISO (Міжнародна організація зі стандартизації), ФАО (Продовольча і сільськогосподарська організація ООН) і ОІЕ (Всесвітня організація охорони здоров'я тварин). Всі вони, так чи інакше, беруть участь в питаннях стандартизації і сертифікації, де ICAR і ISO грають найбільш важливу роль в питаннях ідентифікації тварин.

ISO - міжнародна організація по стандартизації, що працює по всіх галузях сільського господарства і має кілька стандартів по електронній ідентифікації. Це стандарти по кодовій структурі ідентифікації, технічним концепціям, по тестуванню пристроїв ідентифікації тварин, по ін'єкціям і просунутим транспондерам. Дані стандарти не безкоштовні. ICAR - авторизована організація ISO з питань електронної ідентифікації.

Мета ICAR полягає в тому, щоб надавати тести, сертифікувати IT-пристрої, які пішли б на користь кінцевим користувачам та здійснює контроль над якістю електронних пристроїв і систем ідентифікації, щоб фермери та сільгоспвиробники могли на них покладатися. Крім того, ICAR регулює питання тестування. Кожна країна, звичайно, виробляє свої тести, але набагато краще, якщо це буде відбуватися на міжнародному рівні, щоб знизити витрати.

Базові правила ICAR полягають у тому, що ідентифікація тварин повинна носити унікальний характер. Ідентифікація тварин не може бути повторно використана. Якщо тварина померла - не потрібно повторно використовувати те ж саме джерело її ідентифікації. Також важливо, щоб номер був видимим, читаним для фермера. Дуже важливо, щоб система ідентифікації була надійною, зрозумілою, універсальною, використовувалася б по всьому світу - і це є зоною відповідальності ICAR.